

פרוטוקול ישיבת מליאת מועצה שלא מן המניין

שהתקיימה ביום רביעי, י"א בטבת התשפ"ו, 31/12/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	ד"ר לורן אבישר-אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזון
חברת מועצה	גבי מריס אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	ד"ר ענבר כהן
חבר מועצה	פרופי עופר לוי
חבר מועצה	אינג' יוסף ניר

סגל:

מנכ"לית המועצה	גבי שירי בן שחר
יועצת משפטית	עו"ד דנה כץ
מבקר המועצה	מר שמואל לביא
גזברית	גבי ימית לוי
מנהלת המתנ"ס	גבי יעל חמאוי
קב"ט המועצה	מר מאיר הרוש
דוברת	גבי לימור אהרוני
מנהלת חשבונות ראשית	גבי רינת הרוש
מנהלת מחלקת רווחה	גבי אורי אלימלך
מנהל השירות לתושב	מר יונתן חבורה

על סדר היום :

1. אישור תקציב רגיל 2026

פרוטוקול

אלעד ארזי: ערב טוב, ישיבת אישור תקציב ל-2026.

1. אישור תקציב רגיל 2026

אלעד ארזי: ימית, הסכומים?

ימית לוי: אז אנחנו, תקציב 2026, אנחנו מאשרים סכום של 75,259,149 שקלים, ועוד, זה יוצא 936, לא, 900,

אלעד ארזי: כן, כן.

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: 936,892.

ימית לוי: 936,892 במותנה.

אלעד ארזי: במותנה. מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את התקציב הרגיל לשנת 2026, בסכום של 75,259,149 ש"ח ו- 936,892 ש"ח במותנה.

אלעד ארזי: תודה רבה. ימית, עכשיו אנחנו נמשיך במצגת. תודה לכולם, מי שצריך ללכת, תודה. ימית, עכשיו נמשיך ב-,

צחי אוזן: תודה, שנה אזרחית מצוינת לכולם.

אלעד ארזי: שנה אזרחית טובה.

ענבר כהן: אמן.

אלעד ארזי: צחי, תודה רבה לך.

ענבר כהן: אמן.

אלעד ארזי: תודה. אפשר עכשיו להמשיך בהצגה. תודה אמיר, תהינו. תמסור נשיקות. יאללה.

ימית לוי: את יכולה לעבור.

אלעד ארזי: ימית. נמשיך. יוסי, מה מטריד אותך?

יוסף ניר: לא, היינו צריכים לשתות לכבוד התקציב.

אלעד ארזי: אה. נראה לי בסוף נעשה.

ימית לוי: אנחנו צריכים...

שירי בן שחר: אני בכלל בעד,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: בסדר, אבל הם היו צריכים ללכת, מה אני יכול לעשות? לא נורא. ימית, אולי תעברי על המצגת? כי עבדת,

ימית לוי: לימור, את רוצה לקדם?

אלעד ארזי: מצגת יפה שהיא עבדה עליה מאוד קשה.

ימית לוי: אוקיי, אז, אנחנו בעצם הרגע אישרנו תקציב של 75 מיליון שקלים ל-2026. למעשה יש פה גידול של 5.3 מיליון שקלים, וכולל המותנה, ביחס ל-, סביב,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: חבריה. רגע. יוסי, ברוריה, תנו לה רגע, היא השקיעה,

ברוריה אליעז: לא, הייתה לנו אי-הבנה שאני בטוחה שאתה תגרום לזה שהיא תהיה בסדר וזה יישאר 20 אלף.

אלעד ארזי: יהיה בסדר. אני מבטיח לך שיהיה בסדר.

ברוריה אליעז: וגם זה 100.

ימית לוי: אז אנחנו מאשרים,

ברוריה אליעז: לא, באמת.

ימית לוי: אישרנו 75.3 מיליון. למעשה יש פה גידול של 5.3 מיליון שקלים לטובת התקציב המעודכן, שגם אותו אישרנו עכשיו, של 2025. סך הכל גידול של 7.5% ביחס לעדכון תקציב. זה תקציב שהוא מאוד מאתגר, אנחנו צריכים כל הזמן לנהל סיכונים, לשמור על תקציב מאוזן עם מציאות שמשנתה מול העיניים, של צרכים שעולים מן השטח, ואנחנו צריכים להתאים את עצמנו. מצד שני, ההכנסות לא משתנות. משרדי ממשל לא מגדילים לנו תקציבים, אנחנו בסוציו 9. המשמעות של סוציו 9 זה בגדול יסתדרו לבדי. ההשתתפות של משרדי הממשלה היא בעיקרון רק מה שהם חייבים ולא יותר. ובאמת שאנחנו צריכים להסתדר לבד ולהישאר על ההכנסות העצמיות שלנו, שמורכבות מהארנונה ומהכנסות שאנחנו מייצרים בעצמנו, והדגש שלנו הוא בעיקר על זה. התקציב משקף השקעה לתושב, בתושב, ובשירותי החינוך, שיפור פני היישוב. אלו בעצם שירותים שאנחנו בעצם נלחמים שלא לפגוע בהם ואפילו להגדיל, לשפר, להרחיב. זה בעצם הדגשים שלנו. וההתמודדות, כמו שאמרתי, עם הסביבה שמשנתה. את יכולה לעבור לשקף הבא. פה גם, שוב, הגידול, מ-70.9 מיליון בעדכון ל-76. את יכולה לעבור. אז מה היו הנחות העבודה? עם מה אנחנו מתמודדים בתקציב הזה? קודם כל, עם אינפלציה, שהיא בשנים האחרונות באופן עקבי עולה. אז ב-2025 האינפלציה היא קצת יותר מתונה, 2.5%, אבל זה מה שמייקר לנו בעצם את כל התשומות. חלק מהשכר צמוד לאינפלציה, החוזים שלנו צמודים לאינפלציה, וכמובן כשאנחנו מחדשים הסכמים אז גם המחירים מתייקרים בהתאם. יש לנו גם את המים, שאנחנו יודעים שיתייקרו בינואר ב-2.49%, חשמל שצפוי להתייקר. הסכמי השכר, שבעצם זה משהו שהוא לא בשליטתנו ובעצם יש הנחיות של משרד הפנים, שמנחות אותנו לקדם את השכר ב-5%. חלק מה-5% האלה כבר, אנחנו יודעים, זה כבר בעצם הנחיות לביצוע, חלק זה יהיה במהלך השנה, אז תחילת שכר, קידום עובדים על פי הסכם העבודה שלהם, וכו'. וכמובן אי הוודאות הממשלתית, ממשלה בלי תקציב, עם התמודדות עם עלויות המלחמה עדיין, קיצוצים רוחביים במשרדי הממשלה. ומי שנפגע ראשון זה הרשויות החזקות, האיתנות, הסוציו 9, אלו הראשונות שנפגעות בתקציבים. אז אנחנו מתמודדים עם אי הוודאות הזו. בהנחיות משרד הפנים בעצם הנחו אותנו לקדם את ההוצאות ב-3%, לקדם את הסכמי השכר ב-5%, ולקדם את ההשתתפות של משרדי הממשלה ב-0. זו הייתה ההנחה. לא, רגע. אחורה. הארנונה, שאנחנו בעצם נשענים על ההכנסה הזו בערך ב-40% מהתקציב שלנו, אנחנו מגדילים רק, השנה, רק את גובה הטייס האוטומטי, בעצם העדכון של משרד הפנים, ולא מעלים ארנונה מעבר לטייס האוטומטי. הייתה חשיבה שירדה מהפרק ואנחנו אמרנו שאנחנו נתמודד רק עם העדכון הזה, שהוא בעצם, ה-1.626% האלה, כפול 40% מההכנסות, אתם יכולים כבר להבין לבד שזה לא, לא עומד בקצב של הגידול של ההוצאות. מה שאומר שאנחנו חייבים גם להיות מאוד מבוקרים עם התקציב, להיות כל הזמן בבקרה על, מצד ההכנסות, מצד ההוצאות, להתייעל, למצות מקורות הכנסה. וגם, ובעיקר אפילו, לצמוח וליזום מקורות הכנסה חדשים ליישוב, כדי להגדיל את היציבות הכלכלית שלנו, העתידית. אז אנחנו כבר צריכים לחשוב כמה שנים קדימה, איך אנחנו מגדילים את הנתח הזה, ופחות נשענים על הכנסות, גם מהארנונה וגם ממשלתיות. את יכולה לעבור. יש לכם פה חלוקה של עדכון 2025, צד ימין זה צד ההוצאות, צד שמאל צד ההכנסות. אין הרבה מה להתעכב על זה, אפשר לראות שבצד ההכנסות הארנונה מהווה 46% מההכנסות שלנו. העצמיות האחרות, 6.5%. מנגד, בצד ההוצאות, הפעולות הכלליות עם 36%. אלו כוללות בעצם את רוב הוצאות הפעולות שלנו בנושא שיפור פני העיר, בכל ה-, הגינון, ניקיון הרחובות, פינוי אשפה, תרבות, פנאי, כל מה שלא תחת הקטגוריות האחרות. החינוך, 19.6%. שכר, 21.4%. וכן הלאה. אפשר לעבור.

ברוריה אליעז: אני לא, אני מעירה הערה רק כדי ש-, להוציא את זה מההרגשה הנוראית שהייתה לי כל הזמן כשקראתי את ה-, לא בשביל, כי אני לא יודעת איך אתם יכולים לעזור. המים, כמה שאנחנו משלמים בשביל זה. זה המון כסף, המון.

אלעד ארזי: המה? את מדברת על איזה מים?

ברוריה אליעז: העלות.

אלעד ארזי: את מדברת על מי,

ברוריה אליעז: עלות האחזקות.

ימית לוי: כן.

ברוריה אליעז: עלות האחזקות של המים.

אלעד ארזי: אה, אוקיי.

ברוריה אליעז: זה, אני לא יודעת, אני אמרתי לימית שאולי היא יכולה לסדר לי איזה גיוב לנהל את המים. כל כך הרבה כסף מקבלים. מה זה? מה זה? באמת.

ימית לוי: המים זה בעצם,

ברוריה אליעז: כך משלמים כולם? אני מבינה שזה ככה.

ימית לוי: כן, המים זה בעצם מתנהל כמשק סגור. אנחנו קונים מים ממקורות ומוכרים אותם לתושבים.

שירי בן שחר: כן.

ימית לוי: הפער שבין הקנייה והמכירה אמור לשמש לעלויות הטיפול והתחזוקה של תשתיות המים.

ברוריה אליעז: כן. אני גם,

ימית לוי: אנחנו לא אמורים להרוויח מזה.

ברוריה אליעז: אני יודעת, את הסברת לי את זה. אבל כל כך הרבה משלמים. אני גם שאלתי את, זה אולי אתם יכולים כן לחשוב על זה הלאה, ואולי אתם יודעים על זה. העניין שבזמנו הוצע לנו, על ידי ראש מועצת,

דובר 1: מיתר.

ברוריה אליעז: מיתר, לעשות איתם איזו שותפות של, איך קוראים,

עופר לוי: תאגיד, תאגיד.

ברוריה אליעז: תאגיד, שותפות של תאגיד, כדי שזה יוזיל לנו. אז,

שמואל לביא: זה לא יוזיל לך.

ברוריה אליעז: אז זהו,

שמואל לביא: זה יהיה לך מע"מ.

אלעד ארזי: זה לא יוזיל.

ברוריה אליעז: אז אני רוצה,

שמואל לביא: את תשלמי מע"מ.

ברוריה אליעז: אז מירית ניסתה לומר לי שזה לא יוזיל, אבל נתתי בכל זאת קרדיט לשמעון מזוז משום שהוא ניהל את הנושא הכספי של עיריית דימונה 15 שנה. אז אם הוא פנה עם פנייה כזאת נתתי לו קרדיט שהוא מבין שכדאי. האם, אז שאלתי שוב את מירית, אני רוצה לומר כך.

שמואל לביא: ימית.

עופר לוי: ימית.

ברוריה אליעז: את ימית. אני רוצה להעיר בכל זאת הערה בעניין הזה. אם היה מישהו שייקח על עצמו, שירי, כל עוד את פה, אז, ועליך אפשר לסמוך, אז אם אפשר לבדוק את הנתון הזה, שאולי משהו לעשות, שיוזיל את זה. לבדוק מחדש את ההצעה של שמעון מזוז ואולי לבדוק עם, גם הפריפריה כאן שלנו, איך היא עובדת.

שירי בן שחר: בסדר, ניקח את זה לבדיקה...

ברוריה אליעז: אוקיי, אוקיי.

אלעד ארזי: אנחנו נעשה עוד בדיקה, אין בעיה.

ברוריה אליעז: תודה.

ימית לוי: טוב, אז זה פילוח תקציב 2026, צד ההכנסות. גם פה אפשר לראות שהארנונה, על סך 33 מיליון שקלים, מהווה 44% מהתקציב. פה יש לומר שמעבר לטייס האוטומטי, שוב, אין גידול, למעט קצת בשוליים, אכלוס של מגורים חדשים. אחוז הגבייה השוטף פה הוא מאוד גבוה. זה מתקצב כ-98.5%. שזה באמת, כמעט ואין אח ורע לאחוז גבייה שכזה מגבייה שוטפת, ופה באמת כל הכבוד לבנות הגבייה, לרעות ומלכה.

אלעד ארזי: ממש. ממש.

ימית לוי: ששתייהן ביחד עושות פה עבודה נהדרת. וגם הגבייה מפיגורים, זאת אומרת, משנים קודמות, היא פנומנלית. באזור ה-70%, אולי בסוף דצמבר כבר אנחנו יותר. שזה באמת אחוזי גבייה מאוד-מאוד יפים. כמעט ואין לנו יתרות, אז גם זה אומר שאין לנו פה אפילו משהו לתגבר ולגבות, אלה המספרים פחות או יותר שאנחנו נראה.

לורן אבישר-אביטן: סליחה, יש מה הסכום בעצם של, עוד כסף שצריך, שאת אמרת שעוד,

ימית לוי: יתרות הפיגורים?

לורן אבישר-אביטן: יתרות הפיגורים.

ימית לוי: הן באזור ה-, אני תקצבתי הכנסות של 400 אלף שקל תקציב של 2026. שזה בערך, אני חושבת שבאזור ה-700-800, לא יותר מ-800. אלו הפיגורים.

לורן אבישר-אביטן: תודה.

ימית לוי: זה יצא מהמצגת.

לימור אהרוני: כן, אני יודעת, כי נגמר הזמן שלנו.

אלעד ארזי: נגמר הזמן? טוב, תמשיכי, נו, עם המצגת בלי הזה.

לימור אהרוני: אני יכולה לעלות מחדש? להמשיך את השידור? או,

אלעד ארזי: לא, תמשיכי במצגת.

לימור אהרוני: במצגת אני יכולה להמשיך, השאלה אם לעלות שידור חדש? אני יכולה.

שירי בן שחר: כן, אבל,

אלעד ארזי: כן, עדיף, שנסיים, לציבור.

לימור אהרוני: אז זה ייקח לי חצי דקה.

אלעד ארזי: אז בינתיים תמשיכי, ימית, עד שהיא,

לימור אהרוני: אני לא רואה את המצגת אבל.

אלעד ארזי: לימית יש את המצגת, לא?

ימית לוי: אני יכולה לקרוא, ו-, נו,

אלעד ארזי: אה, הנה, היא,

ימית לוי: אבל,

אלעד ארזי: לא, הנה, זה דקה נראה לי.

לימור אהרוני: שנייה, כן, זה, שנייה, עוד רגע.

אלעד ארזי: לא, חשוב להמשיך, שכולם יראו את זה.

ימית לוי: יכול לשאול שאלות בינתיים.

אלעד ארזי: ימית. ימית. תראי את זה לרינת.

לימור אהרוני: אפשר להמשיך, זהו.

ימית לוי: אוקיי, אז ממשיכים. דיברנו על הארנונה. תקבולים משרד החינוך, 15.5%, 11.6 מיליון ש"ח. הכנסות ממכירת מים, כשאנחנו רואים גם את ההוצאות מנגד. מה שחשוב לראות פה זה את יתר ההכנסות העצמיות, כ-4.9 מיליון ש"ח, שהן,

עופר לוי: יש פה הפרש של כמה מיליונים, אני מניח שזה על תחזוקה? שזה,

ימית לוי: אתה מדבר על המים?

עופר לוי: תקציב של מפעל המים. זה,

ימית לוי: כן, בוודאי.

עופר לוי: זה... שהן יתרות, או שזה מתאזן?

ימית לוי: אם יש יתרה אנחנו מחויבים להעביר אותה לקרן המים, לקרן בעצם שתיועד להשקעות בתשתיות מים. אנחנו,

עופר לוי: אז מצטברים שם כספים או שזה, נעשה בהם שימוש?

ימית לוי: יש בקרן יתרות כרגע, שהן ישמשו באמת בשנה הבאה,

עופר לוי: בשביל התשתיות?

ימית לוי: יש לנו פרויקטים של החלפת מדי מי, מטי"ש, יש עוד הרבה דברים על הפרק בתחום הזה ואנחנו נצטרך את הכסף. וכן, ובודקים אותנו בביקורת מדי שנה, את המשק הזה, את ההכנסות וההוצאות. אז יתר ההכנסות העצמיות, 6.5%. זה מבחינתי הדבר הכי חשוב. אם אני מסתכלת על תוכנית העבודה שלי כגזברית, זו תוכנית העבודה שלי, איך אני מגדילה את הנתח הזה, איך אנחנו מביאים עוד הכנסות ליישוב, להגדיל את ההכנסות העצמיות שלנו, את היציבות הכלכלית שלנו, ופחות נשענים בעצם על יתר ההכנסות שהן פחות בשליטתנו או שהן נופלות על התושב, ואנחנו פחות רוצים להגדיל את העלויות של התושב. אפשר להתקדם. מצד ההוצאות, איך מתחלקים 75 מיליון שקלים: לפעולות הכלליות, כמעט 20 מיליון. כשפה, מתוך הפעולות הכלליות, הוצאתי החוצה את התרבות, פנאי, ספורט, וקהילה שהם 2 מיליון, שמהווים כמעט 3% מהתקציב. הוצאתי גם את הוצאות הביטחון, רק את הפעולות, השכר הוא בשכר.

יוסף ניר: איפה כל הכסף מהמועצה למתנ"ס?

ימית לוי: המתנ"ס זה ה-, זה זה.

ברוריה אליעז: כן.

יוסף ניר: זה תרבות?

אלעד ארזי: זה זה בעצם, יוסי.

ברוריה אליעז: תרבות.

יוסף ניר: זה תרבות?

ימית לוי: כן.

אלעד ארזי: יוסי, זה המתנ"ס.

ברוריה אליעז: זה כאילו,

עופר לוי: אז מה זה כולל, הפעולות הכלליות?

ברוריה אליעז: זה כאילו,

ימית לוי: הפעולות הכלליות?

עופר לוי: כן.

ימית לוי: זה כל השאר, זה האשפה,

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: הגינון.

עופר לוי: תחזוקה,

ימית לוי: תחזוקת תשתיות, גינות משחקים, כן.

ברוריה אליעז: אבל זה לא אומר שסך הכל אנחנו, עולה לנו 2 מיליון תרבות, פנאי, ספורט, וקהילה. יש למתניס עוד תקציבים לזה.

ימית לוי: בוודאי.

יוסף ניר: בוודאי, כן.

ימית לוי: זו ההשתתפות שלנו.

ברוריה אליעז: כי זה מעט מאוד.

אלעד ארזי: זו השתתפות של הרשות.

ברוריה אליעז: זו רק השתתפות שלנו.

ימית לוי: נכון.

עופר לוי: הוצאות, חשמל, מים, הכל נכלל שם?

ימית לוי: הוצאות, חשמל, מים, ופעולות כלליות.

עופר לוי: אוקיי.

ברוריה אליעז: אבל למה, תסבירו לי מה הרבותא בזה שיש לנו איזה מפגש עם הסכומים של המתניס ואנחנו לא עצמאיים? אילו, אני הבינתי כן, שאילו למשל הייתה לנו מחלקה בתוך המועצה, או מדור, איך שאתם

רוצים לקרוא לזה, שקוראים לו תרבות, ספורט, וקהילה, אז הכסף היה הולך מהמועצה אל הדברים האלה. אז למה אנחנו כל כך קשורים עם המתנ"ס?

ימית לוי: אני אגיד לך למה, זה,

אלעד ארזי: הנה, זו שאלה טובה, מהותית, כאילו, למה יש צורך במתנ"ס בכלל? זו שאלה מהותית.

ברוריה אליעז: לא, יש צורך,

אלעד ארזי: לא, זה לא בטוח.

* הפלאפון של ברוריה מצלצל.

ברוריה אליעז: לא עכשיו, אני בישיבת מועצה.

אלעד ארזי: ברוריה, את כוכבת.

ברוריה אליעז: מה אני אעשה? זה הבן שלי.

אלעד ארזי: בסדר, ימית...

ברוריה אליעז: אולי הוא צריך אותי נורא? אז שיבין שאימא לא יכולה עכשיו.

אלעד ארזי: אי אפשר להגיד 'לא' לילד.

ימית לוי: זה דווקא קצת מתחבר לשאלה שלך על תאגיד מים. כשאת רוצה להגיד ש-ימה לנו ולנהל משק מים? יש יותר טובים מאיתנו בלנהלי, זה, אז גם תחום הליבה שלנו הוא לא לנהל תרבות ופנאי. ומתנ"ס...

ברוריה אליעז: לא, השאלה אם לא צריך פעם אחת לתת את הדעת על כך. הרי,

שמואל לביא: נתנו על זה את הדעת.

ברוריה אליעז: למה,

שמואל לביא: נתנו על זה את הדעת. מתנ"ס,

אלעד ארזי: סתם אני אספר לך, ברוריה, ש-

שמואל לביא: מתנ"ס מביא תקציבים שהמועצה לא יכולה להביא.

אלעד ארזי: בדיוק.

ברוריה אליעז: אז רגע,

שמואל לביא: לא יכולה להביא. והמתנ"ס מגייס כספים שאם זה היה במועצה היא לא הייתה מקבלת את זה, יש ערך מוסף גדול.

ברוריה אליעז: אבל כל עירייה אחרת, בסדר, אני מקבלת, אתם,

שמואל לביא: יש להם מתנ"סים.

ברוריה אליעז: אתם בדקתם את זה, ואתם אומרים לי, ואני מקבלת. אני שואלת בכל זאת את השאלה שמתבקשת להישאל. הרי יש עיריות נוספות, יש מועצות נוספות,

שמואל לביא: אני אגלה לך סוד?

ברוריה אליעז: ... יש להם מדורים נפרדים, יש להם,

שמואל לביא: ברוריה.

אלעד ארזי: למה? הנה, אפילו,

ברוריה אליעז: למה הם עובדים כך?

שמואל לביא: ברוריה,

אלעד ארזי: הנה, המבקר יכול לספר לך,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: המבקר רוצה להגיד לך שבעומר,

שמואל לביא: עומר עד היום עבדו הפוך.

אלעד ארזי: שעכשיו פתחו מתנ"ס, כי הם הבינו,

שמואל לביא: בדיוק.

אלעד ארזי: שזה הגוף שידע לגייס כספים לתחום הקהילתי יותר טוב ממה ש-

שמואל לביא: כל השנים ניסיתי לשכנע אותם לעבור למתנ"ס.

אלעד ארזי: עכשיו פתחו. עכשיו בעומר, לפני כמה חודשים.

לורן אבישר-אביטן: ועד עכשיו לא היה מתנ"ס?

אלעד ארזי: לא היה מתנ"ס בעומר.

שמואל לביא: לא היה מתנ"ס בעומר.

אלעד ארזי: והם פתחו עכשיו.

שמואל לביא: רק עכשיו.

ברוריה אליעז: לא, זה טיפשי בפני עצמו, שהם לא החזיקו מתנ"ס, זה רק גורם נוסף,

אלעד ארזי: לא, אבל זה רק מחזק,

ברוריה אליעז: בתוך הקהילה, אבל,

אלעד ארזי: זה רק מחזק, אני אומר,

לורן אבישר-אביטן: שהם בדקו את השיטה השנייה.

ברוריה אליעז: לא, כי אני, אם היא ענתה לי שלעיריות יש מדורים, יש, וזה, וזה, אז אני אומרת, אז למה

לנו אין? אז אתם אומרים שכדאי לנו שלא יהיה לנו,

אלעד ארזי: בטח, בטח.

ברוריה אליעז: כי היא תעשה פלאות ונצורות עם המתנ"ס ותביא לנו יותר כסף, יעל!

מרים אלגרבל: נכון, קולות קוראים.

יעל חמאווי: אני אשתדל.

אלעד ארזי: וגם הרווחנו את יעל.

ברוריה אליעז: מה?

לורן אבישר-אביטן: סומכים עליך.

יעל חמאווי: אני אשתדל.

שמואל לביא: זה גם תחום העיסוק שלה.

יעל חמאווי: כן. משתדלת.

ברוריה אליעז: לא.

יעל חמאווי: אבל אני,

ברוריה אליעז: או זאת התשובה, אני מבינה?

שמואל לביא: תחום העיסוק של המתנ"ס זה התחום שלה.

יעל חמאווי: אני עונה,

ברוריה אליעז: לא, כי, אנחנו, פעם אחת ולתמיד שנבין.

אלעד ארזי: אין בעיה.

ברוריה אליעז: תמיד אנחנו שואלים, 'למה מעבירים מפה לשם? למה משם לפה? למה אין?', אנחנו לא מבינים את הדבר הזה, ואתם אומרים 'כדאי'.

אלעד ארזי: בטח.

יעל חמאווי: אני אגיד ככה. המתנ"ס הוא כמו מחלקה גדולה של חברה וקהילה והוא פועל כעמותה עצמאית. הכספים שהרשות מעבירה למתנ"ס, הם בעצם מאפשרים לדבר הזה לקרות. התפקיד של המתנ"ס זה להפוך כל שקל שמגיע ל-2 עד 10 שקלים, לגייס כספים. האנשים שעובדים במתנ"ס, זה מה שהם עושים. כל מנהל תחום, כל מנהל מחלקה, אם זה תרבות, אם זה חוגים, אם זה מצוינות, אם זה ספורט, אם זה גיל רך, התפקיד שלו זה להשקיע בהגדלת המשאבים ולהיות קשוב לקהילה, למימוש הרצונות שלה, בשיתוף הקהילה. כמו שאלעד אמר בפתיחת דבריו, 'בסוף נלחמים במעשים'. בסוף, אם זה נכון, ואם זה טוב, ואם זה מצליח אז זה טוב, ואם חלילה לא אז צריך לשפר את זה.

אלעד ארזי: בסדר. ימית, יאללה, נתקדם.

ימית לוי: ממשיכים. טוב, אז המיקודית שלנו, תמיד, וגם בשנה הזו, זה החינוך. אפשר לראות גידול בהוצאות, בהשקעה בחינוך. מ-13.8 מיליון בעדכון 2025, ל-15.6 מיליון ב-2026. אנחנו הגדלנו את ההוצאה, את ההשקעה, במרכז המצוינות החדש. תוכניות פדגוגיות, מוזיקליות, ולילדים. הגדלנו את המענה בנושא ההסעות. אני חייבת לומר על ההסעות שלי הייתה אמירה שאנחנו, ההוצאה פה היא ענקית, אבל בעצם אני

נוצר על ידי **SUMT**.

מבינה שיש פה משהו שונה מרשויות אחרות ורוצים באמת שלילדים, בכל שעה יהיה להם מענה, ושלא יישאר ילד בחוץ בלי הסעה כי, בגלל שעות. יש פה באמת מענה רחב מאוד בהיבט הזה. סייעות, שזה גם נושא שהוא גדל מדי שנה. וכמובן, ההשקעה שלנו ביוזמות חינוכיות, פעולות לבית הספר, 725 אלף שקל. יש פה גם במוותנה, בטח שמתם לב, את החצי מיליון שקלים לנושא בית הספר החדש, שאנחנו רק מהמחצית השנייה של השנה נוכל לקבל תמונה יותר טובה לגבי איזה בית ספר יוקם, מתי הוא יוקם, מה ההוצאות שנדרשות, לכן זה כרגע במוותנה.

עופר לוי: מה סדר גודל של ההוצאות על הסעות? ואיזה אחוז מזה משלם משרד החינוך?

ימית לוי: אני לא יודעת להגיד לך את האחוזים, אבל אנחנו, שם,

שמואל לביא: בערך 70% אמר משרד מינוי.

ימית לוי: לא, נכון, אבל בסוף, בטוטאל, יש לנו אחוז יותר גבוה. יש פה כמובן כל מיני גורמי הכנסה. ההוצאה היא מאוד גבוהה, היא מיליונים. מיליונים.

ברוריה אליעז: שעולה לנו?

שמואל לביא: כן.

ימית לוי: זה עולה,

אלעד ארזי: כן, הסעות.

ימית לוי: ואנחנו גם מקבלים,

שמואל לביא: הסעות עולות הרבה כסף.

אלעד ארזי: לא, לא.

ימית לוי: מקבלים גם מהמשרד.

שמואל לביא: בערך 30%, אם לא יותר.

ימית לוי: וגם הורים משתתפים.

ברוריה אליעז: כמה אנחנו מקבלים,

שמואל לביא: 70%. בערך.

ברוריה אליעז: 30 אנחנו משלמים?

שמואל לביא: בערך.

ימית לוי: זה לא בדיוק 70, יש סעיפים של 80, יש סעיפים של,

שמואל לביא: כן.

ימית לוי: זה תלוי בסעיף.

ברוריה אליעז: 75, נעשה את זה...

ימית לוי: ויש גם,

ברוריה אליעז: וכמה זה 25%? כמה מיליונים זה?

ימית לוי: זה לא מיליון, זה במאות אלפי שקלים, ההשתתפות שלנו בסוף, יש פה גם השתתפות הורים,

עופר לוי: תעשי, 2 מיליון שקלים היא אמרה קודם?

ברוריה אליעז: לא, היא אומרת מאות אלפי, היא אומרת 'לא מיליונים'.

עופר לוי: לא. הסך הכל זה אולי 2 מיליונים.

ברוריה אליעז: לא.

לורן אבישר-אביטן: ההשלמה שלנו.

ברוריה אליעז: כמה עולה לנו? למועצה?

ימית לוי: למועצה זה עולה כמה מאות אלפי שקלים.

עופר לוי: כן.

ברוריה אליעז: כן, כמה מאות היא אמרה. משהו כמו 300? 400? 500?

ימית לוי: כן.

ברוריה אליעז: יש הבדל בין 800 ל-200.

ימית לוי: לא, זה יותר באזור של ה-400-500.

ברוריה אליעז: 500 פלוס?

ימית לוי: אפשר להתקדם. עוד מיקוד נוסף זה שיפור פני העיר. אנחנו החלפנו קבלן גינון השנה, הגדלנו את כמות העובדים של הקבלן בשטח. אז גם ההוצאה פה גדלה, זה מכרז חדש, חוזה חדש. ניקיון, טיאוט רחובות, אחורה. טיאוט רחובות, גם הוספנו עוד שעות עבודה. פינוי אשפה.

שמואל לביא: היישוב גדל גם. יש את כל שרונית.

ימית לוי: בוודאי שלשרונית יש השפעה מאוד גדולה על כל התחזוקה הזאת של הניקיון. כמויות האשפה גדלות וגם התעריפים של אתרי האשפה, המנה, הכל עולה. אנחנו מתקצבים את זה בהתאם.

ברוריה אליעז: הם בתחרות, השכר לזבל והשכר למים, שאמרנו קודם. כל כך הרבה כסף שמקבלים.

ימית לוי: הזבל זה נהיה משהו מאוד חסר פרופורציה.

ברוריה אליעז: כן. ממש חסר. משלמים לזה כאילו זה זהב, כמו לנייר טואלט שאנחנו קונים בסופר.

ימית לוי: החלטה קטנה של המשרד להגנת הסביבה לסגור אתר אשפה עלתה לנו בעוד כמה מאות אלפי שקלים, כי אנחנו בעצם לקוח שבוי, ומה,

אלעד ארזי: ממש.

ימית לוי: מי שמקבל אותנו אנחנו מטמינים שם והעלויות גדלות. תחזוקת תשתיות. אתם השנה בטח ראיתם, אנחנו תיקנו והחלפנו הרבה מאוד אלמנטים בגינות משחק. את משטחי... דשאים, מתקנים, בעלות מאוד-מאוד גבוהה של מאות אלפי שקלים. למעשה ראינו במהלך השנה שיש לנו יכולת להשיג תקציבים ממקורות אחרים למטרה הזו ושמו שם את הכסף, אז זה גם במתקני משחק, בתאורת רחוב, ביתר התשתיות הציבוריות שם. גם בביטחון. בעצם מרכיב הביטחון מאז ה-07/10 הוא גדל בצורה מאוד משמעותית, והוא נשאר ברמות הגבוהות האלה, אומנם לא באותן רמות של 2023, אבל עדיין,

ענבר כהן: רפואת חירום.

ימית לוי: נשמרת רמה גבוהה של הוצאה. רוב ההוצאה הולכת בעצם על מרכיב השמירה והאבטחה של היישוב בפועל. יש פה עוד תקציב להג"א, תקציב ביטחון קהילתי, ורפואת חירום. במאמר מוסגר, זה תקציב לא רגיל, אנחנו במאמצים, אלעד במאמצי-על להביא תקציבים לאמצעים טכנולוגיים ליישוב, למצלמות. וזה, אני רוצה שתהיה לנו בשורה טובה ב-2026.

אלעד ארזי: אמן, אמן.

ימית לוי: משקיעים באזרח הוותיק. אז אומנם, זה היה בדף שלכם אז פה זה גם קצת מונח על המסך.

יוסף ניר: יפה, זה, כן.

ברוריה אליעז: לא יכולתם לעשות אותנו יותר צעירים?

לורן אבישר-אביטן: ממש יפה.

* מדברים ביחד.

יעל חמאווי: זאת ההשקעה. זאת ההשקעה, ההשקעה היא...

אלעד ארזי: אנחנו פותחים פה כזה מועדון, להצעיר את ה-

ברוריה אליעז: מה זה?

ימית לוי: כן, אני ר-, ניסינו,

עופר לוי: אמור להיות 55 פלוס, זה נראה 90 פלוס.

אלעד ארזי: ברוריה. תאמיני לי, חסר צעירים עם ראש צעיר וחד כמו שלך, תאמיני לי. בחיי.

ברוריה אליעז: תשמע, ה-80 של היום הוא ה-50 של פעם.

שירי בן שחר: טוב, 30 של,

ברוריה אליעז: תעשו אותנו עם המיני.

ימית לוי: פעם הבאה.

אלעד ארזי: ימית, אני חייב לסיים, יש לנו ישיבת ביטחון.

ימית לוי: אז באמת המועדונים, הסרטים, והפטאנק. אפשר להמשיך. מבחינת כוח אדם. אז דיברתי מצד אחד על הגידול בהוצאות השכר, בעלויות השכר, שמגיעות בעיקר מהסכמים של האוצר, של השלטון המקומי, הסכמי שכר שאנחנו מחויבים ליישם. עיקר העלות מגיעה משם. אנחנו החלטנו כאסטרטגיה להעביר כוח אדם ממיקור חוץ לקהילה במועצה. בעצם, יש לנו 3.6 תקנים שהוספנו למועצה, שהם תקנים שהעברנו מהמתנ"ס למועצה, זה פסיכולוגים, זה שירות לתושב, זה מערך הסברה וקשר לתושב, ביטחון קהילתי, מרכז צעירים. בנוסף, תקצבנו חצי תקן לרכזות צרכים מיוחדים, זה התקן היחיד שבעצם הוא חדש לתקציב, בנוסף. אפשר. מבחינת ההכנסות העצמיות, מה שאמרת, שהוא התחום שהוא הכי חשוב ויקר לליבי. אנחנו עובדים על זה,

אלעד ארזי: גם לליבי.

ימית לוי: באמת מאוד-מאוד קשה להביא, אם זה בתחום קולות קוראים, כל קול קורא שאנחנו לא זוכים פה בשבילנו זה פה, מכת, אנחנו לוקחים את זה מאוד קשה. חושבים מחוץ לקופסא, עושים שיתופי פעולה עם רשויות, אנחנו יכולים לראות פה את ההסכמים שעשינו עם בני שמעון, עם עידן נגב. יוזמות כלכליות, מגרשי הפאדל שאנחנו מקימים פה, שיכניסו כספים לרשות. מוקדים דיברנו, המכינה הקדם צבאית הזכירו. ומה שאנחנו עכשיו מאוד-מאוד minded עליו זה הקמת מנהלת אנרגיה. אנחנו פה לא מסתפקים בפאנלים סולאריים על הגגות, בשבילנו זה כבר כסף קטן, אנחנו מכוונים הרבה יותר גבוה מזה. אנחנו מכוונים למגה פרויקטים ובשביל זה אנחנו צריכים ליצור הסכמים ומנהלת אנרגיה עם יזמים שיש להם גב כלכלי מאוד חזק ואנחנו יכולים לעשות את זה איתם ביחד. זה הליך בירוקרטי קצת מייגע, אבל ממחר בבוקר, ו-literally מחר בבוקר,

אלעד ארזי: ממש, מחר.

ימית לוי: אנחנו מתחילים את זה. וזה ה-,

עופר לוי: מה הכיוונים? מה, שדות של פאנלים סולאריים?

ימית לוי: אמרתי, פאנלים סולאריים זה גם, אבל זה הציפס.

עופר לוי: אגירה?

ימית לוי: אנחנו מדברים על אגירה,

אלעד ארזי: בדיוק, בדיוק.

ימית לוי: אנחנו מדברים על,

אלעד ארזי: יוסי, אני רוצה ש-, אני אשמח שאתה תלווה אותנו. שאתה תהיה איתנו ביחד בתהליך הזה, באמת.

יוסף ניר: אתה מדבר על הפאנלים? על ה-,

אלעד ארזי: לא, על כל הנושא הזה של האנרגיה.

יוסף ניר: אה, טוב.

ימית לוי: ועוד דבר שאנחנו,

ברוריה אליעז: מה, סתם גידלנו אותך מהנדס, יוסי?

יוסף ניר: כן.

אלעד ארזי: לא סתם מהנדס.

ימית לוי: ועוד דבר שאנחנו מכוונים אליו,

אלעד ארזי: אמר לי אשר גרינבאום, 'הוא המהנדס הכי טוב שהיה...!'

עופר לוי: שדות דווקא,

אלעד ארזי: ככה אמר.

עופר לוי: יש חברות ענק, כמו 'אנרג'יקס'.

ענבר כהן: וואלה?

אלעד ארזי: ככה הוא אמר על יוסי.

עופר לוי: אני אומר, שדות, אם יש שטחים שאפשר לנצל, זה מקור מאוד משמעותי.

ימית לוי: המט"ש לדוגמה,

עופר לוי: כן.

ימית לוי: זה משהו שאנחנו נרצה לנצל כדי לעשות עליו פאנלים.

עופר לוי: זה, לא,

ימית לוי: אל תדאג.

עופר לוי: שונה מאוד מגגות ביתיים,

ימית לוי: לא נפספס,

עופר לוי: ההיקפיים וההספקים.

ימית לוי: אנחנו לא נפספס שום,

עופר לוי: מדובר שם במגות. יש שדות של 10 מגה קוטי"ש, אז, 100 קילו וואט שעתה.

ימית לוי: אם יהיו לנו שטחים אנחנו נוכל לעשות את זה.

עופר לוי: מגה וואט, סליחה, מגה וואט שעה.

ימית לוי: כל פרויקט שאנחנו נוכל לבצע, ליישם, אנחנו גם תלויים הרבה פעמים במכסות, בכל מיני הליכים בירוקרטיים. אבל כל מה שיהיה אפשר לעשות נבצע. עוד דבר שאנחנו מאוד מכוונים אליו זה השדרוג וההרחבה של המט"ש, גם לצרכים הגדלים של היישוב עצמו וגם כדי שנוכל למכור בעתיד מים לעידן הנגב, לגבעות בר הסמוכה אלינו, וזה גם יגדיל לנו את ההכנסות, אפשר להמשיך הלאה. פרויקטים מרכזיים שלנו, פה זה כבר פחות מדבר על התקציב הרגיל, אבל זה תקציב הפיתוח שלנו. יש לנו תב"רים שבעצם אנחנו פה אישרנו אותם, אתם מכירים, אבל לא את כולם הספקנו להביא. שיפוץ בית ספר יסודי זה משהו ממש חדש, קיבלנו תקציב של 1,200,000 ממשד החינוך, אנחנו צריכים להוסיף עוד 300. שיפוץ עומק של בית הספר. תכנון והקמת מרכז מצוינות, 2 מיליון. גן משחקים בתמיכה של קק"ל, 2 מיליון שקלים. היכל התרבות, שהיקף העלות יגיע לכ-26 מיליון שקלים, 15 מיליון שקלים ממומנים מבני שמעון. שדרוג מתקני משחק וספורט, 8 מיליון שקלים. מועדון נוער, 150 אלף, שזה כבר ממש בשלבי סיום. שיפוץ מתנ"ס שאלעד דיבר עליו, 250 אלף שקל ללא מאטציינג, הקמת הפאדל. קירוי סולארי למגרשי ספורט, זכינו בקול קורא, אחד של 300 אלף שקל, אנחנו מחכים לעוד קול קורא, של משרד החינוך, שאולי יביא לנו עוד כסף. מתחם מד"א.

יוסף ניר: אין רבי קומות בפסגות.

ימית לוי: מה?

יוסף ניר: אין רבי קומות בפסגות.

עופר לוי: זה מה-AI.

אלעד ארזי: פסגות, יוסי,

שירי בן שחר: יוסי, אם זאת ההערה שלך אז כנראה שהכל בסדר.

עופר לוי: זה ה-AI, הוא לא ידע.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: שירי, תיקון הזקנה למימי, בסרטים, ותיקון הרבי קומות לווילות.

ימית לוי: באמת,

שירי בן שחר: אם הגענו למקום שההערות הן רק ויזואליות,

מרים אלגרבל: נפלא.

לורן אבישר-אביטן: הגענו למקום טוב.

שירי בן שחר: אז כנראה שאנחנו בסדר.

לורן אבישר-אביטן: נכון.

אלעד ארזי: יפה.

ימית לוי: אז זה באמת פרויקט הדגל שלנו,

מרים אלגרבלי: זה ה-AI.

ברוריה אליעז: חבריה, בגן המשחקים בחורשת להבים, אני לא הייתי שם מזמן, לבושותי. זה כבר התחיל?
או שזה,

אלעד ארזי: אנחנו,

ברוריה אליעז: זה בתכנון?

אלעד ארזי: עשינו מדידה, לדעתי היום או אתמול, מדדו את השטח,

ברוריה אליעז: אה, זה בתכנון?

אלעד ארזי: אנחנו אמורים, זה עניין של בערך 90 יום.

ברוריה אליעז: כמה?

אלעד ארזי: 90 יום.

ברוריה אליעז: שכבר יהיה?

עופר לוי: להתחלת עבודה.

אלעד ארזי: שתהיה הקמה.

ברוריה אליעז: אוי, הוא מחכה, הנכד שלי, נורא. אז אני,

עופר לוי: לסיום, 90?

אלעד ארזי: יהיה יפה, אני מבטיח.

ברוריה אליעז: אני צריכה לתת, להודיע. מה קורה שם.

עופר לוי: 90 יום לסיום או להתחלה?

אלעד ארזי: להתחלה.

עופר לוי: להתחלה...

אלעד ארזי: זה לא הרבה עבודה, זה עבודה, עוד פעם, אנחנו בתוך 4-5 חודשים אמורים לראות את זה כבר עומד.

שירי בן שחר: בקיץ את יכולה.

ברוריה אליעז: בפסח זה כבר יהיה?

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: כן.

ברוריה אליעז: יפה.

יעל חמאווי: תזמיני אותם לליל הסדר, שיראו.

ברוריה אליעז: לא, כשהם באים בחול המועד, יהיה מה לעשות איתם.

אלעד ארזי: יאללה.

ימית לוי: טוב, לא אחזור על דברים יותר מידי,

אלעד ארזי: ימית, יש לנו 5 דקות.

ימית לוי: סך הכל גייסנו השנה 26 מיליון, כמעט 27 מיליון שקלים, שגייסנו, ובאמת,

אלעד ארזי: חברים, תסתכלו, מתחם עדה 3 מיליון שקל, היכל תרבות 15 מיליון שקל. מרכז מצוינות 2 מיליון שקל, גן משחקים בחורשת להבים 2 מיליון שקל. שיפוץ בית ספר יסודי 1.2 מיליון, הרחבת הקונסרבטוריון, עוד פעם, אני זהיר עם זה, בסדר? מעל 100 מיליון שקל. המתני"ס, 250 אלף שקל. 300 אלף שקל,

שירי בן שחר: שוק האיכרים.

אלעד ארזי: לשוק האיכרים שלנו, שעוד לא אפילו דיווחנו לכם את זה. בקיצור, הרבה מאוד כסף שנכנס פה, ממשלתי, שיתופי פעולה אזוריים, וגם אנחנו מקווים, עוד פעם, אמרנו, דרך קרנות מחוץ לארץ. בואו נמשיך. וביטחון, עוד פעם, אני אמרתי, אני מקווה לבשורות טובות בתחילת השנה, ברבעון לראשון.

ענבר כהן: כל הכבוד.

יוסף ניר: טוב, כל ההכנסות האלה,

ברוריה אליעז: קרנות מחו"ל זה סיפור שפעם תספר,

יוסף ניר: בתוך כל ההכנסות האלה ברוריה יכולה להיות רגועה שיהיה מקום ל-10,000.

אלעד ארזי: ל-10,000.

ברוריה אליעז: מה?

אלעד ארזי: ברוריה, רוצה,

עופר לוי: את יכולה להעלות ל-200, ברוריה.

יוסף ניר: לא, יש, מתוך ההכנסות האלה,

אלעד ארזי: ברוריה, היית צריכה להגיד 200.

ברוריה אליעז: אני במקומך אפילו לא הייתי מתחילה לדבר.

אלעד ארזי: את צודקת, את צודקת. ברוריה, אני מבטיח לך שיהיה בסדר.

ברוריה אליעז: אז אנתנו,

אלעד ארזי: טוב, חברים,

ברוריה אליעז: הפכנו את ה-10 ל-20, התחייבות בעל-פה... זה כמו התחייבות בכתב.

ענבר כהן: היא חייבת להגיד את זה, אחרת,

ברוריה אליעז: זה כן.

אלעד ארזי: ימית, שמעת?

ברוריה אליעז: אשת משפטן, אני אומרת לך.

אלעד ארזי: אי אפשר להתעסק עם ברוריה.

ברוריה אליעז: נכון שאני צודקת?

אלעד ארזי: טוב, חברים, אני רק רוצה עוד פעם לומר באמת תודה לכל חברי המועצה. ללורן, למרים היקרה, לצחי, לברוריה, לעופר, ליוסי, ליוסי ניר, וכמובן ל-,

שירי בן שחר: מירית...

אלעד ארזי: למירית היקרה שאיננה פה, שעושה, באמת, עושה חייל בכל מה שקשור בצרכים המיוחדים ובספורט. באמת חברת מועצה, בכלל, ואישיות נהדרת.

שירי בן שחר: וענבר.

אלעד ארזי: מה?

שירי בן שחר: וענבר.

אלעד ארזי: וענבר כהן, שיצאה החוצה, השארתי אותה אחרונה חביבה, יצאה החוצה. וכמובן, כמו שאמרתי קודם, תודה לכל מי שמסביב לשולחן, ובאמת, עבודה נהדרת של מחלקת גזרות, אני חושב שהתושבים יכולים לדעת,

ברוריה אליעז: תדעו לכם,

אלעד ארזי: שהם בידיים טובות, שיעשו הכי טוב בשבילם.

ברוריה אליעז: גם אנשי הסיעה, שהם לא חברי מועצה, אני רואה כאן מולי את עמי,

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: והיו לנו כמה וכמה פגישות איתו, ויוסי ניסן, הם עובדים גם כן,

אלעד ארזי: כן, כן.

ברוריה אליעז: לא כאן בפרונט של השולחן,

אלעד ארזי: כן, יוסי, שבאמת מקפיד להגיע לכל הישיבות, לכל ישיבות המועצה, יוסי ניסן, תודה.

עופר לוי: אני גם רוצה להוסיף ומפרגן עוד לימית, רינת, מגזברות. שבאמת, לא מובן מאליו, העבודה המסורה, והחרוצה, והמקצועית, והמדויקת, ולגמרי זכינו. ומוערך מאוד, זה ברור מה עברתן, כל שנה, לקראת התקציב והדו"חות, אז,

שמואל לביא: נכון.

עופר לוי: יישר כוח.

ברוריה אליעז: אז אני רוצה לומר לך כמחמאה נוספת שעכשיו יכולתי להסתדר עם זה, כי חשבתי שאני אצטרך קורס. אבל הפעם הוצאת את זה כך שיכולתי לקרוא, לא כמו בפעם הקודמת. ובכל זאת, הערה קטנה אחת, שאני חושבת שאת תיקחי אותה במילא בחשבון. את אמרת שיש כמה דברים שלא כתבת אותם, כמו בשנה שעברה, נכון? אז זה לפעמים, לא לפעמים, תמיד כשזה לא היה, כמו שנה שעברה, זה הקשה. אז האם אנחנו צפויים לזה גם הלאה או זה כבר יישאר ככה?

ימית לוי: התקציב הוא דינאמי, אנחנו לפעמים משנים בגלל צרכים שלנו, לפעמים צרכים שעולים מהמחלקות, שהם מבקשים מאיתנו לעשות הפרדה כזו או אחרת. למשל, מה שקרה ביוזמות, זה עלה צורך מהמחלקה.

ברוריה אליעז: אז את יודעת מה? אני רוצה להציע משהו, אם זה לא הרבה. פשוט לעשות כוכבית במקום הזה,

ימית לוי: אני כתבתי לכם את זה בדברי הסבר.

ברוריה אליעז: כתבת?

ימית לוי: כתבתי.

ברוריה אליעז: אז תעשי כוכבית, אז זה יהיה לי יותר ברור, שנדע ששם חי שינוי, ושאני לא אלך לשבור את הראש, לחפש, למה אני, אוקיי?

ימית לוי: אני אשתדל.

ברוריה אליעז: תודה רבה.

אלעד ארזי: תבריס, תודה רבה. ושנה אזרחית טובה לכולם, לכם, למשפחות.

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את התקציב הרגיל לשנת 2026, בסכום של 75,259,149 ש"ח ו-936,892 ש"ח במותנה.	1

תום הדיון